

Pingst - hänryckningens tid.....

Ja, vi kände oss ganska hänryckta, min håvman och jag, när vi var på väg till Elfte svenska entomologmötet i Uppland. Tänk att under en hel långhelg få hålla på med något av det roligaste man vet, från morgon till efter midnatt..! Ja, maken kanske tyckte att det vore trevligare att själva svärma än att jaga svärmare, men var ändock svärmisk inför några dagars "aktiv semester".

Norrmalma vid sjön Erken - dit kom vi på fredagskvällen, och åsynen av de vackra hagar och ekbackar som omgav vår mötesplats gjorde nog fler än oss hänryckta.....

Något förvånade blev vi dock över att den hänryckta skara som samlats var så liten, jämfört med det stora uppbåd av håv- och lupplädda människor som invaderade Öland året innan. Men Pingstens alla konfirmationer och bröllop runt om i Sverige hade väl ryckt hän, eller dän, suktande entomologer

Lite vilsna kände vi oss nog på fredagskvällen, min håvman och jag, eftersom ingen av "våra bekanta insektsgubbar" var där, men detta tillstånd varade bara över kvällen. Och efter en god natts sömn och en stärkande frukost öppnades mötet i byggnaden som disponerades av Uppsala universitets limnologiska institution. Nu tillkom ytterligare deltagare, och vår egen Ingemar Struwe kom lagom till blomflugkollegan Hans Bartschs föredrag om röd-listade blomflugor - jag antar att han blev ganska hänryckt....

Själva blev vi mer och mer fascinerade över dessa fantastiska män med sina flygande håvar (och sugande slangar, i burk), som höll olika föredrag under dessa dagar! Med stor entusiasm delade de med sig av sina enorma kunskaper, utan att sätta sig på några höga hästar.....men entomologer kanske inte är intresserade av hästar?

Bengt Enström talade om vedskalbaggar på våra skogsträd, och maken blev till den grad hänryckt att han, så fort tillfälle gives, bland "hög och låg", talar om det han lärt sig om livet i en låga.

Efter en superb lunch var det dags för excursion i Erkenområdet. Först besökte vi Hasselhorn, där vi vandrade i skogen längs stranden. Det blåste ganska kallt, och jag tror inte att man hittade något speciellt hänryckande... så vi fortsatte till Kristineholm. Där hade vi en härlig eftermiddag på ängsmark och hagmark, och alla roade sig på sitt sätt: några vände på och petade i varenda komocka, andra jagade flygfän med sugrör, åter andra motionerade med håven i högsta hugg, och en och annan satte sig på en sten i solen och förde djupsinniga entomologiska resonemang..... tja, även lättsamma, så att vi noviser inte skulle känna oss så utanför.

Min håvman och jag, samt andra intressenter, ägnade stor del av tiden till att jaga en höfjäril, men sitt namn till trots lyckades ej ens den snabbe håvmannen att springa ifatt den. Inte hjälpte det att han sprungit hem många segrar för Fredrikshofs IF !

Vi blev också hänryckta av åsynen av en humlelik dagsvärmare, men ej heller den lyckades vi få i håven - dock hamnade den hos en annan hänförd håv-ägare.... och jag var grön av hänryckn... - nej, av avundsjuka!!!

Senare under eftermiddagen blev jag dock oerhört lycklig, eftersom jag fick en för mig ny art - svartfläckig glanssmygare! "Di erfarne" åsåg leende min glädje över detta, för dem triviala, fynd - och kanske mindes de hänryckning- en i sin entomolog-ungdom.....

Efter en god middag - ja, vi fick verkligen utsökt mat - var det så dags för själva årsmötet. Mycket handlade det om ET och dess överlevnad. Någon förde fram tanken på reklam i tidningen, men andra opponerade sig kraft- fullt mot att ET skulle göra reklam för märkesfriluftskläder o.dyl.

- Vi är inte sådana, påpekade någon, och det är förvisso sant! Jag har aldrig träffat på en grupp människor, där det så lyser av frånvaro av märkesgrejer. Istället ser man de mest fantastiska uppfinningar, både när det gäller kläder och utrustning - egna patent! Ack, vad hänryckning över små kryp kan åstadkomma!!!

Senare på kvällen satt vi på klipporna vid sjön och åt smaskiga smörgåsar, grillade korv och umgicks.... en härlig kväll med härliga människor. Jämfört med Ölandsmötet var det procentuellt sett många fler kvinnor med här, fast inte numerärt. Trevliga var de dock, och kunniga, fast flera av dem ansåg sig "följa med sin man".... en slags hävdamer....

Det var en hänförande kväll, men min man var ej tillräckligt hänförd för att senare följa med på nattfångst. Jag följde dock med några trevliga män ut i skogen vid Hasselhorn. Några spänstiga hänryckta unga män gav sig rakt in i skogen, uppför en liten kulle, medan lampägaren med tyngst elverk höll sig nära vägen - och där stannade även jag. Men nyfikenheter driver oss männis- kor, och tänk om det flög något riktigt spännande hos de andra!

Jag undrar om det står något om att vandra i mörker i pingstens budskap.... och jag hade glömt ficklampa. Gamla damer ska naturligtvis inte ge sig ut i nattens mörker och snubbla och falla, men.... jag räddades dock ifrån det stora mörkret av en ljusbärare - en trevlig entomologman med en liten liten ficklampa. Han förde mig från mörker till ljus.... till två klart lysande kvicksil- verlampor, där dock inga svärmiska under skedde. Sedan ledde han mig på den rätta vägen tillbaka till det tunga elverkets lampa.... Där fick jag fånga min första ektandvinge! Härligt!

Till makens ljudliga snarkningar monterade jag mina fynd i natten, och ett par timmar hann jag ock vilaoch så var det morgon den tredje dagen!

Den här dagen var det dags för mötets tema: Insektssamlingar - ovärderliga biologiska arkiv. Men hur ska vi ta hand om dem?

Flera talare gav oss många funderingar, och jag undrade i mitt stilla sinne om min lilla samling verkligen kunde anses vara ett ovärderligt biologiskt arv..... och kom fram till att den var av ringa intresse. Ty även sådana som Håkan Elmqvists samling, räknas visst som amatörsamling...!!!!

En trevlig man, som satt bredvid mig under mötet, satt och studerade olika personer som han gissade skulle somna. Han hade någon teori om vilka det gällde, och minsann! Några av dem nickade faktiskt till - huvudet föll ner och sedan ryckte det till.....var det hän(g)ryckning?

Under eftermiddagen blev det excursion till Vällenområdet, och vi hade då möjlighet att dels följa med Bengt Enström till vedlevande skalbaggars område, dels vandra stigarna där fjärilar lekt.....

Vi följde Bengt, och det var ingen lätt terräng! Rishögar, fällda träd och taggiga snår överallt..... men hänryckta människor tar sig fram! Inte hindras de av atros eller ischias! Det var läckert att se "di store" falla i hänryckning över ett litet hål i en stam, eller över en pytteliten skalbagge de grävt fram med en liten fickkniv, eller av resterna av en liten liten någonting. Och man fick verkligen se effektiviteten av de fiffiga sugrörsburkarna! Det var jätteintressant, och jag tror att man hittade ganska "fina" saker, som jag i min okunnighet inte begriper. Själv blev jag så nöjd med mina barkborrar och min kardinalbagge. Fast ett styng av avundsjuka föll över mig då någon i fjärilsgruppen hade infångat en humlelik dagsvärmare!

Denna natt påkallade en virusinfektion i halsen sänkläge, så tyvärr missade jag nattflyget, alltså flera timmars intressant fflygande, bl.a. svärmade svärmarna svärmiskt utanför knuten. Kompensation för detta fick jag dock nästa dag, genom att jag då kunde följa med till alla inplanerade ställen.

Först åkte vi till N.Råda, där vi verkligen greps av hänryckning. När vi gått en bit in i skogen såg vi guckosko överallt! Åt vilket håll man än vände sig såg man praktfulla stånd av denna sagolika, fantasieggande blomma - en härlig illustration av psalmen Den blomstertid nu kommer med lust och fågring stor.....

Ja, vi hittade några spännande kryp också, små söta vivlar, varav en var festligt lik en igelkott, om man betraktade den under lupp. En annan kvinna och jag såg några vackra, men snabba fjärilar skynda förbi.Sorgmanteln flög sorgligt högt, och kvickgräsfjärilen dök kvickt in i snåren.

Sen åkte vi ut till kusten, och förutom de inplanerade stoppen på Väddö, där vi satt på klipporna och åt lunch, åkte vi även till Mnemosyne-ängen!! Ack, tala om hänryckning!!!! För vi hade verkligen tur - efter en stunds väntan kom en praktfull vit fjäril majestätiskt flygande över ängen, som om den visade upp sig för oss. Dess vingslag var böljande, och vi stod andäktigt och följde dess färd - och då dök det upp ännu en på andra sidan ängen! Och det var mnemosynefjärilar! Ack vilken pingstupplevelse!!!!

Ja, vi hade en trevlig pingsthelg, min hävman och jag - fina upplevelser tillsammans med härliga människor. Människor som fångar, och som fångats av sitt intresse, hänryckta människor med mycken kunskap, med värme och humor, och med stor ödmjukhet när det gäller både människor, djur och natur.

Guje Olsson

